

Oponentský posudek na diplomovou práci  
Bc. Michaely Vodové  
**Sekundární prevence drogových závislostí**

**Formální úroveň práce**

Práce je velmi dobře strukturovaná, citace odpovídají normám. Cenné jsou přílohy, které obsahují inspirativní materiály. Rozsah práce odpovídá požadavkům na diplomovou práci.

**Jazyková stránka práce**

Autorka se vyjadřuje jasně, práce je stylisticky vespělá, gramaticky a požadované úrovni.

**Obsahová stránka práce**

Cílem práce je, podle autorky, vymezit pojem sekundární prevence drogových závislostí, který není v rámci České republiky jednotně vnímán. Autorka má záměr reflektovat nově vymezenou sekundární prevenci v protidrogové politice a v systému prevence a péče v rámci drogové problematiky v ČR. Dále se pokusí nově vymezit cílové skupiny a nastínit možné metody práce.

V první kapitole se autorka zaměřuje na pojmy droga, závislost, prevence a sekundární prevence. Autorka výstižně ukazuje, jak je chápání těchto pojmů závislé na kontextu doby a jak se stále vyvíjí. Pokouší se o vlastní vymezení sekundární prevence. Tu definuje jako intervenci, která je zaměřena jedince, u kterého není ještě diagnostikována závislost na návykových látkách, ale jsou prokazatelně vysoce rizikové faktory pro možné rozvinutí závislosti.

Ve druhé a třetí kapitole ukazuje autorka na rozboru systému protidrogové politiky, prevence a péče, že sekundární prevence, jako taková, není v rámci ČR reflektována. Oficiální protidrogová politika prevenci charakterizuje jako snižování poptávky. Podle autorky je tento stav neudržitelný. Autorka pro své tvrzení uvádí relevantní argumenty vzhledem k realitě služeb a možností nízkoprahových zařízení, která bývají v kontaktu s jedinci, u kterých nelze ještě hovořit o závislosti, ale v jejichž chování jsou prokazatelně vysoké rizikové faktory na základě kterých může závislost vzniknout.

Ve čtvrté kapitole autorka vymezuje různé možnosti cílových skupin kterých se týká sekundární prevence. Jedná se hlavně o mladé lidi, v jejichž životě se vyskytuje užívání drog, ale nejedná se ještě o závislost, jak bylo uvedeno výše. Často jsou sou typickými návštěvníky nízkoprahových center. Autorka podrobně vymezuje a klasifikuje projevy zacházení s drogou u této skupiny a jejich vztah k nabízeným službám typu K-center.

V páté kapitole se autorka věnuje metodám sekundární prevence od zachycení potenciálního klienta až k individuální strukturované práci. Problém je ve skrytosti této populace. Základní metodou je terénní práce. Rodiče a profesionální pedagogové jako učitelé, vychovatelé, volnočasoví pedagogové, ale i lékaři mohou uplatňovat metody včasné detekce a včasné intervence. Autorka zdvihuje význam metody motivačních rozhovorů. Do budoucna vidí naléhavou potřebu vytvoření strukturovaného programu sekundární prevence schopného přizpůsobení na vymezenou skupinu klientů

V šesté kapitole autorka uvádí příklad dobré praxe a referuje o malém průzkumu nízkoprahových zařízení pro děti a mládež na Vysočině.

Dále rozvíjí možnost opustit současný systém prevence, který rozlišuje prevenci primární, sekundární

a terciální a podle vzoru IOM (Ústav pro lékařství americké akademie věd) vytváří nový model, který hovoří o prevenci (universální, selektivní a zaměřené), léčbě (identifikace, samotná léčba závislosti) a doléčování, jehož cílem je udržení klienta v tom pozitivním, co získal léčbou a zastavení progresu a opakování závislosti, jak uvádí na straně 19-20.

Autorka cíle práce splnila. Prokázala hluboké znalosti dané problematiky. Její práce úroveň práce s literaturou českou a zahraniční je na velmi dobré úrovni. Pronikavé reflexe jí umožňuje vidět oblasti sekundární prevence nedostatečně podchycené a nesystematicky řešené. Formuluje nové přístupy v řešení. Autorka si je zároveň vědoma, že její návrhy jsou také předmětem pro odbornou diskusi.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Českých Budějovicích 10.5.2011.

  
Mgr. Pavel Kuchař Ph.D.